КРЫВІНКА

САКАВІК
№4 (285)
2022 год

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

ЗВАРОТ РЭДАКТАРА

ДА ЖЫХАРОЎ БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

Дарагія мае!

Шосты дзень на Ўкраіне бушуе страшная вайна. Расея — краіна агрэсар. Беларусь ёй пасабляе. З тэрыторыі Беларусі на Украінскія гарады ляцяць ракеты. Па беларускай зямлі ідуць калоны расейскага войска на Ўкраіну.

Нашая ўлада робіць выгляд, што нічога страшнага не адбываецца.

Зайдзіце на сайты Бешанковіцкага РВК, газеты «Зара». Там вайны няма. Яны адгарадзіліся ад яе. Яны будуць святкаваць Масленіцу!

Але вайна кожную хвіліну забірае жыцьці. І гэта — не вайсковая аперацыя. Гэта — знішчэнне ўкраінскага народа.

Мы не павінны заставацца ўбаку.

Штогод мы здаём грошы ў Чырвоны крыж. Бешанковіцкі Чырвоны крыж, дзе нашыя грошы? Дзе сабраныя вамі цёплыя рэчы для ўкраінскіх дзетак з разбомбленых хат, для кіяўлян, што начуюць у метро?

Бешанковіцкія аўганцы, дзе ваш голас? Фашызм бывае не толькі нямецкі. Рускі фашызм страшны не менш.

Бешанковіцкія настаўнікі! Раскажыце на класных гадзінах дзеткам, хто на каго напаў. На чыёй тэрыторыі бушуе вайна. Чые гарады бамбяць.

Жыхары Бешанковіцкага раёна! У вас ці не ва ўсіх ёсць родныя і на Украіне, і ў Расіі. Гэта на галовы вашых родных сыпляцца расейскія бомбы. Гэта расейскія 20-гадовыя хлопцы, сыны вашых родных, гараць у знішчаных танках на вуліцах украінскіх гарадоў.

Ёсць вялікая верагоднасць, што і беларускія хлопцы будуць адпраўленыя на бойню.

Давайце спынім гэтую вайну.

Кожны будзе рабіць тое, што толькі можа.

Не маўчыце!!!

Г.Станкевіч

P.S. З гэтай хвіліны лічыце мяне ўкраінцам.

ПЕРАСЛЕД

ВАЙНА НА ЎКРАІНЕ І РАШЭННЕ СУДА

4-га сакавіка. Хроніка аднаго дня Георгія Станкевіча.

9-ты дзень вайны на Ўкраіне. Заўтра, 5-га сакавіка, будзе гадавіна сьмерці вусатага тырана. 69 гадоў прайшло. 69 гадоў!

Шэрае неба. З раніцы -- нізкае шэрае неба. Невялікі мінус.

Мая хата атачана міліцыянтамі. Яны на дзьвюх "Джылі" пільнавалі яе з начы. Не пасьпела ў хаце запаліцца сьвятло -- пачалі грукаць у дзьверы: "Адчыняй!"

Я - злачынца. Я - пікетаваў супраць братазабойчай вайны на Ўкраіне. У мяне забіраюць камп'ютар і тэлефон і вязуць у райцэнтр, у бальніцу.

Я, аказваецца, здаровы, з верхнім ціскам 150. Доктарка выпісвае лекі, у гаспіталізацыі мне адмоўлена.

Але мы едзем не ў аптэку, у раённы аддзел міліцыі.

Да паловы на 12-ю ўсё становіцца зразумелым. Мой зварот "Да жыхароў Бешанковіцкага раёна" з майго сайта хтосьці пераставіў на віцебскі праваабарончы сайт "Вясна". Пры гэтым там паставілі мой фотаздымак, зроблены гадоў 5 таму назад, дзе я сьпяваю песню. На фоне бел-чырвона-белага сьцяга. Праўда, калі паглядзець зблізку, то сьцяг той, аказваецца, Беларускай сацыял-дэмакратычнай партыі "Грамада". Ён з чырвонай ружай пасярэдзіне. Ні партыя БСДП "Грамада", ні ейны сьцяг пакуль што не забароненыя, а афіцыйна зарэгістраваны Мінюстам РБ.

Калісьці нейкі фатограф зрабіў яго і выклаў у Сеціва. Маіх здымкаў там некалькі дзясяткаў. Выбралі гэты.

Але ў страху вочы вялікія. Пільныя бешанковіцкія міліцыянты адсачылі гэты сайт і зараз рыхтуецца расплата. Міліцыянт Віктар Шняк шые справу. Яму даручана, як тут адмовіцца.

3 паловы на 12-ю да паловы на 18-ю мяне трымаюць у калідоры будынка РАУС. Без вады і ежы. Без сувязі. Без туалета.

А палове на трэцюю на першы паверх спускаецца Шняк і не прапаноўвае мне вады, але не адмаўляе на маю просьбу зрабіць глыток.

Палова на шостую. Усё сшыта - суд. Суддзя Наталля Рэўт, тут жа, у аддзеле міліцыі ў чорнай мантыі пры ўсіх рэгаліях. Яна вельмі стараецца. Гэта не важна, што злачынца не вінаваты.Гэта ня важна, што яго суткі не кармілі.

Пасля дзяжурных фраз, якія, нібыта, штосьці аналізуюць, -- вырак: 70 базавых - 2240 рублёў я павінен дзяржаве.

Я дзякую суддзі, кажу пра тое, што яна прафесіянал сваёй справы.

Нарэшце мяне вызваляюць.

У мяне кружыцца галава, пра медычную дапамогу няма і размовы. Пра тое, каб адвезці дахаты -- тым больш.

7 км пехатою -- і я дома.

Абдымаемся з жонкаю.

"Як там Украіна?" - маё першае пытанне.

"Змагаецца", - адказвае жонка.

"Дзякуй Богу!"

Г.Станкевіч

****

Нясе Галя ваду,
толькі вёдры зьдзіраўлены кулямі,
і жывая вада
выліваецца ў мёртвы пясок.
Плача ў небе жаўрук,
ў сінім небе ад куль не атулены,
і бярозы ўмываюцца ў гаі
крывавай расой.

Эх, усмешлівы сонечны беразень,
што ж нарабіў ты!
Нам ня трэба цяпер тваё неба
і зор далячынь!
Ахінуў лепш зямлю б
ад ракет са сьмяротнай набіўкай,
каб назад, у расею,
зьляцелі яе крумкачы...

Яны хіжа кружляюць
над нашай зямлёй, над Украйнай,
ад іх зграі драпежнай, бясконцай
чарнее ўваччу.
Ты ім попелам вочы засып
з папялішчаў бяскрайніх,
слых вярні ім, няшчасным,
каб змаглі голас Бога пачуць.

А мяне забяры з гэтай цемры,
ад хціває зграі,
завушніцай бярозавай
зь ветрам туды занясі,
дзе ў змаганьні з навалай
сябры, быццам зьнічкі, згараюць,
дзе Ўкраіна сьцякае крывёю
за нас за усіх.

Г.Станкевіч

ЭКАНОМІКА

БЕШАНКОВІЦКІ РАЁН ПА-РАНЕЙШАМУ МІНУСУЕ

Віцебскае абласное ўпраўлене статыстыкі апублікавала статыстычныя даныя за першы месяц 2022 года. Гэтыя даныя шмат могуць паведаміць, напрыклад, пра стан жывёлагадоўлі на Віцебшчыне.

Першы паказчык датычыцца вытворчасці малака па раёнах вобласці. Тут на першым месцы Віцебскі раён, дзе на малачнотаварных фермах за месяц атрымалі 7328 тон малака.

Другое ў Аршанскага раёна 6 609 тон, трэцяе — Верхнедзвінскі раён — 4887. У Гарадоцкага раёна — 2184 тоны, а найменьшая колькасць у Вушацкага раёна («сталіцы» баршчэўніка Сасноўскага) 564 тоны, Шумілінскага — 788 тон і Расонскага — 889 тон.

Пры гэтым найбольшы прагрэс у параўнанні са студзенем 2021 года у Аршанскага — 17,4%, Расонскага — 10,9% і Віцебскага раёнаў — 5,3%. А найбольшае падзенне вала на Шуміліншчыне — 78,9% ад 2021 года, у Бешанковіцкім — 83,9% і ў Гарадоцкім — 84,8% раёнах.

У студзені звычайна значная частка стада яшчэ не расцялілася і сярэднія надоі на карову невялікія. АлеВіцебскі раён доіць 537 кг, Аршанскі — 468 кг, Верхнядзвінскі — 425 кг, Гарадоцкі з Полацкім — 359 кг.

Бешанковіцкі раён мае толькі 317 кг на карову, што складае 87,1% ад студзеня 2021 года.

Аўтсайдэрамі з'яўляюцца Шумілінскі — 123 кг, Вушацкі — 166, Мёрскі — 194 кг раёны.

Пры гэтым самыя істотныя падзенні сярэдніх надояў ад студзеня 2021 года адбыліся ў Шумілінскім — 82% і Гарадоцкім — 82,9%, а ў Бешанковіцкім — 87,3%.

І апошні статыстычны паказчык па малочнай вытворчасці: удзельная вага рэалізаванага малака да яго вытворчасці. Тут бяспрэчным лідэрам з'яўляецца Віцебскі раён — 94,1%, дзе выкарыстоўваюцца сучасныя тэхналогіі вытворчасці малака. Далей Гарадоцкі раён — 91,7%, дзякуючы найперш філіялу «Віраўлянскі» канцэрна «Дзецкасельскі» і трэцяе месца ў Пастаўскага раёна — 91,6%.

У цэлым малочная вытворчасць Віцебскай вобласці ў студзені ўтрымалася на мінулагодніх паказчыках. Выраблена малака 55 525 тон — 100,1% ад студзеня 2021 года, а сярэднія надоі склалі 305 кг або 101% да 2021 года.

Пакуль што Бешанковіцкі раён доіць больш за сярэднеабласны паказнік (317 літраў за студзень), але ж гадоў пяць таму мы былі лідэрамі ў вобласці.

А.Тутэйшы

АДУКАЦЫЯ

«НАСТАЎНІК ДЛЯ БЕЛАРУСІ»

Людміла Адамовіч і Ганна Гарбунова — настаўніцы матэматыкі і інфарматыкі — не толькі падобныя як дзве кроплі вады, але і адлюстравалі поспех адна адной, стаўшы ўдзельнікамі рэспубліканскай праграмы «Настаўнік для Беларусі».

Кажуць, анёлы жартуюць, калі ў дзяцей-двайнят аднолькавы жыццёвы шлях. Ганна і Людміла нарадзіліся ў аграгарадку Ржаўка. Бацька быў пажарным, маці - настаўніцай матэматыкі і фізікі, затым дырэктарам Каранеўскай сярэдняй школы.

Любоў да педагогікі прачнулася і ў дзяўчынак, якія вырашылі пайсці па шляху маці і паступілі ў ВДУ ім. П.

(працяг на стар. 2)

АДУКАЦЫЯ

(пачатак на стар. №1)

Машэрава на спецыяльнасць "Выкладчык матэматыкі і інфар-матыкі". Цікавы факт: юныя абітурыенткі з сельскай школы не толькі паказа палі добрыя веды пры паступленні, але і набралі аднолькавую колькасць балаў.

Размеркаваннесля вучобы ў ВНУ ненадоўга развяло сясцёр: Ганна адправілася працаваць у Ржаўскую дзіцячы сад - базавую школу, а Людміла - у сярэднюю школу № 2 Бешанковіч. Але праз некалькі гадоў лёс іх звёў разам на малой радзіме. Тут яны не толькі бліскуча праявілі сябе як настаўніцы, але і сталі магутным драйверам у рэалізацыі ідэй для раскрыцця патэнцыялу і магчымасцей вучняў.

- Мы запусцілі адразу некалькі праектаў, - паведаміла Людміла. - Адзін з іх - "Smart-падарожнік", які прадугледжвае вывучэнне гісторыі роднага краю. Дадзены кірунак быў абраны невыпадкова. Як вядома, менавіта паважлівыя адносіны да месца свайго нараджэння і разуменне культурных традыцый адыгрываюць вялікую ролю ў станаўленні і развіцці чалавека. З хлопцамі вельмі шмат падарожнічаем.

За два гады стварылі інтэрактыўную карту, на якой абазначылі ўсе месцы, дзе пабывалі. Іх больш за 15, з іх 8 - раней былі невядомыя. Звесткі аб іх таксама размясцілі на сайце qrtraveler.simplesite.com. Дарэчы, яго распрацавалі самі вучні, таксама яны займаюцца прасоўваннем гэтай інфармацыі праз тэматычныя старонкі ў сацыяльных сетках.

- У рамках гэтага праекта запусцілі яшчэ адну галіну, - распавяла Ганна. - У яе іншая задача - развіццё творчага патэнцыялу, мастацкіх магчымасцяў, вакальных і танцавальных дадзеных. Гэтым занялася я. Дарэчы, сама люблю маляваць. Летась уступіла ў Саюз мастакоў, мае работы размешчаны ў гісторыка-краязнаўчым музеі Бешанковіч.

Ганна аддае перавагу нетрадыцыйнаму правядзенню заняткаў. Напрыклад, дзеля творчага натхнення яна можа зладзіць шпацыр для сваіх падапечных. А маляваць хлопцы маюць права не толькі за сталом, але нават на падлозе.

Праект "Smart-падарожнік" быў прадстаўлены ў рамках праграмы "Настаўнік для Беларусі", якую рэалізуе фонд "Новая школа" (заснаваў БПС-Ашчадбанк) у партнёрстве з Міністэрствам адукацыі.

- Як сутнасць - прыцягнуць у беларускія школы невялікіх гарадоў новых настаўнікаў, гатовых рэалізаваць цікавыя праекты, - адзначыла Людміла.

- Мы рады, што ўвайшлі ў каманду, пастаянна прымаем удзел у сустрэчах, нам аказваюць метадычную, кура-тарскую падтрымку.

- Падобныя праграмы натхняюць і матывуюць настаўніка, ствараюць умовы для асабістага і прафесійнага росту, увасаблення ў жыццё новых ідэй, - падкрэсліла Ганна.

Дзяўчыны не спыняюцца на дасягнутым. Яны сумесна з пракуратурай раёна ініцыявалі праект "Памяць пакаленняў", у рамках якога шукаюць пахаванні па факце генацыду насельніцтва Беларусі падчас Вялікай Айчыннай вайны і ў пасляваенны перыяд.

- У ім таксама задзейнічаны дзеці. Ім цікава даведвацца пра падзеі, у якіх бралі ўдзел дзядулі і бабулі, - паведаміла Людміла.

- На нашай інтэрактыўнай карце таксама адзначылі месцы, дзе пабывалі. Цяпер хлапчукі і дзяўчынкі з нецярпеннем чакаюць цёплага надвор'я, каб адправіцца ў чарговае падарожжа ў часе.

- Яшчэ адзін напрамак, які асвоілі, - экалагічны, - дадала Ганна. - Мы знайшлі расліны, якія растуць толькі на тэрыторыі раёна.

Настаўніцы вераць у патэнцыял кожнага дзіцяці і шукаюць падыходы для яго развіцця.

- Дзеці XXI стагоддзя мала знаходзяцца на вуліцы, у асноўным бавяць свой вольны час у інтэрнэт-прасторы. Нашы ініцыятывы ім спадабаліся. Цешыць, што ў пазнавальныя паходы адпраўляюцца і некаторыя з бацькоў, - у завяршэнне сказалі яны.

Віцебскія Весці

ВАЙНА НА ЎКРАІНЕ

«УКРАІНА НІКОЛІ НЕ СКОРЫЦЦА ПЕРАД АКУПАНТАМ!»

Сяргей ЗАКОННІКАЎ, пісьменнік, які нарадзіўся ў Бешанковіцкім раёне, адказаў на пытанні "Народнай волі".

– Сяргей Іванавіч, другі тыдзень ва Украіне ідзе вайна. Другі тыдзень расійскія ракеты і снарады падаюць на гарады і вёскі па ўсёй Украіне, несучы смерць і разбурэнні. А расійскія тэлеканалы па-ранейшаму называць паўнамаштабную вайну «спецаперацыяй на Данбасе». Ва ўкраінскіх СМІ – назвы розныя, у тым ліку – Украінская айчынная. А як бы вы назвалі гэту вайну?

– Для мяне гэта адназначна братазабойчая вайна. Адзін брат, які ўвесь час крычаў, што ён самы дружалюбны, што ён любіць і ўкраінцаў, і беларусаў, пайшоў на Украіну вайной. Што да байкі пра нейкую «спецаперацыю» Пуціна… Якое ты маеш права лезці ў іншую краіну? Хто цябе ўпаўнаважыў? Там ёсць свая палітыка, свая эліта, там ёсць сваё войска. Дарэчы, яго галоўнакамандуючы прэзідэнт Уладзімір Зяленскі сваёй мужнасцю і тактам, розумам, дыпламатычнасцю і камунікабельнасцю з усім светам, бясспрэчна, ужо заслужыў быць выбраным на яшчэ адзін тэрмін.

– Лукашэнка сцвярджае, што беларускае войска не ўдзельнічае ў вайне. Як вы лічыце, ён можа аддаць загад на ўвядзенне арміі ва Украіну?

– Калі гэта, крый Божа, адбудзецца, то станецца апошняй кропляй. А такая пагроза ёсць. Як толькі Пуцін убачыць, што дзявацца няма куды, ён паспрабуе прымусіць свайго саюзніка ўвесці войскі. Калі ён адчуе недзе слабінку, то можа кінуць на нейкі напрамак і беларусаў. Гэта найстрашнейшае, што можа быць. Баюся я гэтага.

– Але з тэрыторыі Беларусі на Украіну ўжо ляцелі расійскія ракеты – і Лукашэнка гэта прызнаў. Украіна мае поўнае права на абстрэл Беларусі, і ніхто яе за гэта не папракне.

– Згодны, не папракне. Украіне цяжка, але яна не абстрэльвае ні беларускую зямлю, ні расійскую. Яны не страляюць, бо гэта адкрые яшчэ большыя агрэсіўныя магчымасці для Расіі.

– Яшчэ больш агрэсіўныя – гэта хіба атамная бомба.

– Дык Пуцін ужо заявіў, што дапускае выкарыстанне атамнай зброі. Ад чалавека, які гатовы ваяваць з усім светам, можна чакаць чаго заўгодна.

– У сацыяльных сетках украінцы папракаюць беларусаў: чаму, маўляў, не выходзіце на вуліцы, не пратэстуеце, чаму Мінск спіць і г.д.? Наколькі абгрунтаваныя такія папрокі?

– Папракаць беларусаў у нашай сённяшняй сітуацыі не варта. Мінчане 27 і 28 лютага паказалі, што нават ва ўмовах абслютна татальнага тэрору яны салідарныя з Украінай. Выйшлі. Амаль усіх адразу павязалі, было затрымана каля 850 чалавек, і гэтыя людзі для мяне – таксама героі. Покліч «Не вайне!» гучаў па Мінску і ноччу. Людзі выходзілі на балконы, свяцілі ліхтарыкамі і крычалі «Не вайне! Слава Украіне!». Цэлыя мікрараёны! Дык за што папракаць?

– Украінцу ў акопе дакладна не будзе лягчэй ад таго, што беларус апынецца ў турме.

– А калі выйдзеш на вуліцу – будзе турма. З табой жа ніхто не будзе разбірацца. У рэжыму даўно няма ніякіх глуздоў.

– Любая вайна абавязкова заканчваецца мірам. Якім ён вам бачыцца ва Украіне?

– Пераможным для украінцаў. Вайна, паўтаруся, з'яднала ўсіх – заходнікаў і ўсходнікаў. Ніякіх міжнацыянальных сутычак там не будзе. Ніякіх «нацыстаў», як падае Масква, там не было і няма.

(скарочана)

Публікацыя з № 18 газеты "Народная воля"

ВАЙНА НА ЎКРАІНЕ

ЧАМУ МАЎЧЫЦЕ, ПАРЛАМЕНТАРЫІ?

"Народная Воля" спытала ў дэпутатаў Палаты Прадстаўнікоў наконт вайны ва Украіне: дзе ваш голас, якая ваша пазіцыя?

– Сусветная цывілізаваная супольнасць лічыць Беларусь сатэлітам расійскага агрэсара. Вядома, што такое ганебнае кляймо не на карысць нашай краіне, нашаму і без таго шматпакутнаму народу, – піша «Народная Воля».

Вось што адказалі выданню дэпутаты.

Анатоль Насеня, член Пастаяннай камісіі па эканамічнай палітыцы:

Тэлефонная размова абарвалася, як толькі спадар Насеня пачуў першыя словы наконт таго, што «Народная Воля» вырашыла пацікавіцца, як ён, парламентарый, ставіцца да сітуацыі, калі з тэрыторыі Беларусі расійскія войскі здзяйсняюць ракетныя запускі з мэтай бамбардзіроўкі Украіны. Пасля гэтага тэлефонную трубку ён перастаў падымаць.

Жанна Чарняўская, намеснік старшыні Пастаяннай камісіі па пытаннях экалогіі, прыродакарыстання і чарнобыльскай катастрофы:

– Хто сказаў, што парламентарыі маўчаць? Мы выказваем сваё меркаванне, каментуем гэтыя пытанні падчас сустрэч з выбаршчыкамі. Абмяркоўваем, у тым ліку і ў сацыяльных сетках. Пачытайце нашы водгукі, і вам усё стане зразумела. Ніхто нічога не хавае. Кожны прытрымліваецца свайго пункту погляду.

Ігар Хлабукін, член Пастаяннай камісіі па пытаннях экалогіі, прыродакарыстання і чарнобыльскай катастрофы:

– Ну что я думаю… Давайте вы мне позвоните попозже. Во-первых, я вас не знаю, у меня не определяется номер, откуда вы звоните. Если есть какие-то официальные контакты – пожалуйста, будем официально общаться. Не хочу сказать ничего плохого, но поймите правильно: разные звонят люди, разные задают вопросы, а я понятия не имею, с кем общаюсь. «Народную Волю» я не читаю.

Марына Васько, член Пастаяннай камісіі па адукацыі, культуры і навуцы:

– Вы знаете, я не даю комментариев по телефону…

Марыя Васілевіч, член Пастаяннай камісіі па правах чалавека, нацыянальных адносінах і сродках масавай інфармацыі:

– Па тэлефоне не гатова каментаваць гэтую сітуацыю. Калі цікава, то можна дамовіцца праз маю памочніцу, каб пазней больш прадметна пагутарыць на гэтую тэму. Зараз, на жаль, няма ні часу, ні магчымасцяў з вамі пагаварыць.

Сяргей Дзік, член Пастаяннай камісіі па міжнародных справах:

– Калі кажуць, што нехта папракае нас, дэпутаў, у маўчанні, то мне хацелася б ведаць, хто гэтыя «нехта». Асабіста я не чуў такіх папрокаў ад сваіх выбаршчыкаў.

Што датычыцца сённяшняй сітуацыі ва Украіне, то гэта ўжо восем гадоў там адбываецца. Але некаторыя толькі зараз прыйшлі ва ўзбуджаны стан і чамусьці прачнуліся, адкрылі вочы.

Я паважаю дакладныя навукі, таму і кажу дакладна: ва Украіне вайна пачалася не зараз, яна ідзе там ужо восем гадоў. З Данбаса ўсё пачалося. І калі ёсць канфлікт, то ён павінен вырашыцца. Чамусьці ў 2014 годзе вы мне не тэлефанавалі і не пыталіся, якое маё стаўленне да таго, што забіваюць мірнае насельніцтва ў Данецку і Луганску. А зараз вырашылі высвятліць. З'ездзіце на Данбас, у Данецку на гранітнай пліце высечаны імёны 91 дзіцяці.

Але я вельмі спадзяюся, што канфлікт ва Украіне хутка ўдасца вырашыць, бо не хацелася б, каб гінулі людзі. Хацелася б, каб наступіў мір з нашымі ўкраінскімі братамі-славянамі. Думаю, чым хутчэй ён наступіць, тым менш будзе ахвяр. Сітуацыю патрэбна ставіць пад кантроль.

Аксана Гайдук, намеснік старшыні Пастаяннай камісіі па жыллёвай палітыцы і будаўніцтве:

Аказалася, што немагчыма датэлефанавацца да спадарыні Гайдук. Але яе памочнік паабяцаў перадаць ёй пытанні «Народнай Волі». Праўда, крыху пазней патэлефанаваў і сказаў, што «адказаў не будзе, бо дэпутат не адказвае». І наогул яна на два тыдні збіраецца ў адпачынак.

Уладзімір Гацко, член Пастаяннай камісіі па ахове здароўя, фізічнай культуры, сямейнай і маладзёжнай палітыцы:

– Можно мы немного попозже с вами поговорим? (Потым проста не зняў трубку.)

Валянціна Бегеба, намеснік старшыні Пастаяннай камісіі па пытаннях экалогіі, прыродакарыстання і чарнобыльскай катастрофы:

– Я сейчас занята, у меня люди в кабинете, не могу ответить на ваш вопрос, извините, пожалуйста. А потом я уезжаю в лечкомиссию, поэтому не смогу пообщаться, прошу прощения…

Народная воля

МЕРКАВАННЕ

«ЛУКАШЕНКО ЧУЕТ, ЧТО АКЕЛА-ПУТИН ПРОМАХНУЛСЯ»

Экономист Ярослав Романчук — о том, что в мире происходит, наконец, моральное избавление от real politic, где главное — деньги. И чего ждать.

Все больше брендов и компаний объявляют о том, что уходят как из России, так и из Беларуси. Этот массовый исход белорусы прочувствуют на себе, причем не в отдаленной перспективе, а уже в ближайшее время, отмечает известный белорусский экономист Ярослав Романчук, который находится в Киеве.

— Это такой очень жесткий способ выучить законы, причем не только экономики, но демократии и общечеловеческих ценностей, — сказал эксперт в экспресс-комментарии «Салідарнасці». — В ситуации, когда Лукашенко воспринимается частью кампании агрессора в войне против Украины, естественно, в мировом сообществе, особенно с учетом репутации Лукашенко 2020-2021 года, особо не разбирают степень вовлеченности белорусского режима.

Сегодня происходит, наконец, моральное избавление от real politic, где главное — деньги, «бабки», а остальное вторично. Наверное, впервые в мировой экономике мы имеем прецедент, когда во главу угла международные компании ставят иные ценности — ценность жизни, ценность мира.

Даже такой гигант, как Coca-Cola, который работал даже в Советском Союзе, не мог не реагировать на обструкцию, устроенной компании по всему миру за то, что она решила остаться в России, и в итоге решил оттуда выйти.

Поэтому те белорусы, которые ностальгировали по советской экономике, думали, что централизованное плановое хозяйство — хорошо, государственная собственность — это хорошо, теперь на собственной шкуре убедятся, что это такое.

Это радикальное сокращение инвестиций, это технологическая деградация, сотни тысяч разрушенных рабочих мест, дыра в бюджете. Резкое падение качества жизни, начиная с самого начала — памперсы, продукты гигиены, лекарства, сбор ребенка в школу, связь, образование, инструменты, комплектующие, технологии.

Каждый белорус даже не осознавал, каким количеством иностранных товаров и слуг он пользуется, считая это чуть ли не само собой разумеющимся.

Те компании, которые дружно вышли или анонсировали выход из России и Беларуси, демонстрируют переход в новый мир, в котором, в отличие от зомбированных марксистов, не «все за деньги». Происходит детоксикация сознания белорусов от Госплана, «совка 2.0».

Санкции против России радикально ускорят этот процесс, подчеркивает аналитик, особенно с ощутимой угрозой милитаризации и населения и призыва тысяч мужчин на военную службу.

— Кто хочет быть частью агрессии, чтобы тебя застрелили в Украине и потом стыдливо прятали трупы, потому что тебя, якобы, здесь, нет?

В общем, происходит действительно тектонический слом, та точка бифуркации, которая, получается, растянулась на три года с 2020-го — но теперь уже все.

Дефицит бюджета, падение доходов — про пенсии можно забыть. Те пенсионеры, которые голосовали за Лукашенко и считали, что Запад — это плохо и он загнивает, получат возможность убедиться, к чему может привести реализация их пожеланий.

Русские не ожидали, что давление будет происходить так резко, потому что все предыдущие годы с ними яшкались, проходили инвестиционные форумы — Валдайский, Красноярский, Питерский, Московский — у Путина и его окружения сложилось ощущение, что деньги, вывезены из страны, будут работать и никуда не денутся. Но когда, по сути, они начали Третью мировую войну — это уже не про прибыль, а про существование цивилизации. Ставки слишком высоки.

Это гигантская, грубейшая ошибка Путина. И то, что Лукашенко, хотя говорили о готовности войск, таки не решился послать армию в Украину, много значит. Он очень хитрое политическое создание, думаю, он уже чует, что Акела-Путин промахнулся, не хочет вместе с ним уйти в небытие и пытается хоть как-то выйти из этой ситуации.

Однако, по мнению экономиста, опасно думать, что во всем виновата только Россия, а Беларусь вообще не при чем:

— Белорусская плановая экономика как раз была частью проблемы, с которой мы столкнулись. Было бы иначе — не было бы у нас такой диктатуры, такой военной хунты, были бы гораздо более устойчивые институты развития; но вся существующая зависимость от России, контрабандный схематоз привели к тому, что мы тоже «приплыли».

Появляется шанс катарсиса — но если не выучить уроки, то его не будет. Не хотелось бы доходить до уровня Ирана, Венесуэлы, Северной Кореи. Но если представить, что Украина побеждает (а в этом нет никаких сомнений), то ее ждет бум обновления, а в России и Беларуси, если не будет критических изменений, ждет именно деградация по венесуэльскому и северокорейскому сценарию.

Виктория Прокопович
gazetaby.info

АНАЛІТЫКА

БЕЛАРУСКАЙ МАДЭЛІ ЗАСТАЛОСЯ НА ТРЫ ДНІ?

На зыходзе трэцяга дзесяцігоддзя будаўніцтва беларускай мадэлі ва ўвесь рост паўстала праблема «выжывання большасці галін» — а значыць, і мадэлі ў цэлым!

Вялікае бачыцца на адлегласці. Спатрэбілася пражыць два разы па трыццаць тры гады, а потым яшчэ тры гады, каб усвядоміць усю глыбіню «Казкі пра рыбака і рыбку». Яна не пра рыбака і рыбку. Яна пра Саюзную дзяржаву, дакладней, пра яе самоту.

Не верыце? Тады звярніцеся да прэс-рэлізу аператыўнай нарады з вайскоўцамі на галоўным сайце краіны: «Трэба быць разам з тым, хто... Ну з кім мы можам быць разам? З палякамі? Ніколі. Вы бачыце іх пазіцыю. З прыбалтыйскімі рэспублікамі? Дык яны самі прыткнуліся да кагосьці. З украінцамі — вы бачыце, што ў нас атрымалася».

…Наша яна, матухна, наша. Не сумнявайцеся. Таму і газ за 128,52 «зялёных». Розніца на парадак! Без гэтай розніцы не відаць сярэднестатыстычнаму беларусу сярэднестатыстычнага заробку ў 657 долараў у снежні. Аднак гэта ў снежні — з улікам выплат па выніках года і пры курсе ў 2,55 рублі за долар. А якім ён будзе ў сакавіку?

Не ўсё ў руках Божых, сёетое і прэзідэнту Джозэфу Байдэну дасталося. Днямі ён распарадзіўся пра ўвядзенне ў дачыненні да Расіі новых «магутных» санкцый: «Мы абмяжуем магчымасць для Расіі весці бізнес у доларах, еўра, фунтах, енах, быць часткай сусветнай эканомікі».

Дык ці ж тое пагроза! Ніколі ў сваёй гісторыі Расія не імкнулася стаць нечай часткай, таму жылі, жывуць і будуць жыць большасць расійскіх старых людзей у старых зямлянках, але з пачуццём прыналежнасці да вялікай дзяржавы.

«Ціха сам з сабою...»

Адным з сінонімаў слова «імпартазамяшчэнне» з'яўляецца слова «ананізм». Абодва маюць прамое дачыненне да слова «самазадавальненне». Вікіслоўнік дазваляе азнаёміцца і са значэннямі слова. Ён рэкамендуе чытачам, зацыкленым на эканамічнай тэматыцы, кнігу гісторыка Арона Гурвіча «Катэгорыі сярэднявечнай культуры».

Сярэднявечная культура, сярэднявечная эканоміка натуральным чынам заточаныя на самазадавальненне. Але, як аказалася, і сучаснасць яму не чужая.

Канкрэтны прыклад. Паводле звестак партала Aviation Experts, 93 працэнты замежных самалётаў забяспечваюць практычна ўсе пасажырскія перавозкі ў Расіі. 60 працэнтаў рынку займаюць пры гэтым самалёты Airbus і Boeing.

З таго ж дакумента вынікае, што да 2030 года авіякампаніям Расіі спатрэбіцца каля 700 новых самалётаў. Эксперты нагадваюць, што адзіным грамадзянскім самалётам, які выпускаецца серыйна на постсавецкай прасторы, з'яўляецца Superjet 100. У 2021 годзе выраблена 23 самалёты, у 2022 годзе чакаецца яшчэ 18.

Невялікае ўдакладненне наўздагон: на 80% расійскі суперсамалёт складаецца з імпартных дэталяў…

З імпартазамяшчэннем вас, дарагія таварышы! З самазадавальненнем!

«Вы гатовыя плаціць?»

У сваёй публічнай лекцыі, прачытанай за дзень да пачатку расійскай агрэсіі супраць Украіны, прафесар Чыкагскага ўніверсітэта Канстанцін Сонін прывёў, сярод іншых, і наступны факт: «Прыкладна з 2008 года ідзе стагнацыя — сярэднія тэмпы росту меншыя, чым падчас застою 1970-х гадоў».

Чым скончыўся застой, мяркую, можна не нагадваць. Адным з трыгераў, якія запусцілі лавінападобны працэс дэградацыі савецкай мадэлі, паслужыў увод войскаў у Афганістан. Але дзе той Афганістан і дзе Украіна? Калі да таго (да ўвядзення маштабных эканамічных санкцый) расійская эканоміка стагнавала, дык чаго варта чакаць цяпер?

Памыліцца той, хто палічыць апошняе пытанне рытарычным. У Пасланні—2022 на яго быў дадзены разгорнуты адказ: «Мы многае, калі не ўсе, зможам зрабіць самі. Гэта ўмова захавання нашага суверэнітэту, патрэбна толькі сістэмная і ўпарадкаваная праца па забеспячэнні эканамічнай самадастатковасці краіны.

Усё ў нас гэта ёсць. Таму намечаныя планы па імпартазамяшчэнні з'яўляюцца асновай выжывання большасці галін, дазволяць адысці ад санкцыйнай уразлівасці. Пытанню імпартазамяшчэння будзе нададзена першасная ўвага ў наступнай пяцігодцы».

На зыходзе трэцяга дзесяцігоддзя будаўніцтва беларускай мадэлі ва ўвесь рост паўстала праблема «выжывання большасці галін» — а значыць, і мадэлі ў цэлым!

Думка пра тое, што мадэль аказалася каля чырвонай рысы, чырвонай жа ніткай праходзіць праз усё Пасланне—2022. Пра гэта, калі хто не зразумеў, і тры пытанні, звернутыя да беларускага грамадства. Не магу ўтрымацца, каб не нагадаць іх: «Ці гатовыя вы, беларусы, плаціць за ўласную абарону, за ўласную дзяржаву?», «Вы гатовыя плаціць за гэта дарагую цану, імя якой — суверэнітэт і незалежнасць?» і «Ці гатовыя вы быць ініцыятыўнымі і працаваць на сябе?»

Як тут ні прыгадаць плакат часоў Грамадзянскай вайны з чырвонаармейцам: «Ты запісаўся...», " Ты гатовы...".

Асабіста я быць ініцыятыўным і працаваць на сябе гатовы. І гэты опус — яскравае таму сведчанне.

Сяргей Нікалюк
novychas.online

МЕРКАВАННЕ

НАПАД РАСІІ НА УКРАІНУ СТАЎ ПАЧАТКАМ ТРЭЦЯЙ СУСВЕТНАЙ ВАЙНЫ?

Джордж Сорас пракаментаваў напад Расіі на Украіну. Па словах амерыканскага фінансіста, Пуцін «вырашыў пакараць Украіну за тое, што яна супраціўляецца, і стаў дзейнічаць без усялякіх тармазоў».

Напад Расіі на Украіну 24 лютага стала пачаткам Трэцяй сусветнай вайны. Пра гэта ў сваім артыкуле, які апублікавала выданне Project Syndicate, заявіў амерыканскі фінансіст і заснавальнік фонду «Адраджэнне» Джордж Сорас.

На думку Сораса, гэтая вайна патэнцыйна можа знішчыць нашу цывілізацыю.

У артыкуле гаворыцца, што перад уварваннем прэзідэнт Расіі Уладзімір Пуцін і старшыня Кітая Сі Цзіньпін апублікавалі вялікі дакумент, у якім абвяшчалася аб цесным партнёрстве паміж дзвюма краінамі.

«Я быў здзіўлены, што Сі відавочна дае Пуціну карт-бланш на ўварванне і развязванне вайны супраць Украіны», — адзначыў Сорас.

«Пуцін жа, заручыўшыся падтрымкай Сі, заняўся ажыццяўленнем мары ўсяго свайго жыцця з неверагоднай жорсткасцю. Неўзабаве Пуціну спаўніцца 70 гадоў, і ён адчувае, што, калі ён хоча пакінуць след у расійскай гісторыі, яму трэба дзейнічаць альбо цяпер, альбо ніколі», — гаворыцца ў артыкуле.

На думку Сораса, Пуцін мае намер стаць царом для Расіі і, «прыдумаўшы сабе ідэю фікс, Пуцін відавочна страціў сувязь з рэальнасцю».

«Я не ведаю Пуціна асабіста, але вельмі ўважліва назіраю за яго ўзвышэннем і ведаю, што ён бязлітасны. Ён ператварыў у руіны чачэнскую сталіцу Грозны, а цяпер пагражае зрабіць тое ж самае з украінскай сталіцай Кіевам», — напісаў фінансіст.

Па словах Сораса, Пуцін чакаў, што рускамоўныя ўкраінцы будуць сустракаць расійскіх салдат з хлебам-соллю, але моцна памыліўся.

«Ён [Пуцін. — рэд.] вырашыў пакараць Украіну за тое, што яна супраціўляецца, і стаў дзейнічаць без усялякіх тармазоў. Ён кінуў у бой усю расійскую армію і ігнаруе любыя правілы вайны», — адзначыў Сорас.

Паводле яго слоў, не выключана, што Расія прайграе гэтую вайну, паколькі заходнія партнёры пастаўляюць Украіне абарончыя віды ўзбраенняў.

«Тым часам Сі, падобна, зразумеў, што Пуцін сарваўся са шпулек... Сі патэлефанаваў прэзідэнту Францыі Эмануэлю Макрону і канцлеру Германіі Олафу Шольцу і заявіў, што падтрымлівае іх міратворчыя намаганні. Ён хоча максімальнай стрыманасці ў гэтай вайне, каб прадухіліць гуманітарны крызіс. Няма ніякіх гарантый, што Пуцін саступіць пажаданням Сі. Мы можам толькі спадзявацца, што Пуцін і Сі будуць адхілены ад улады да таго, як яны знішчаць нашу цывілізацыю», — зрабіў высновы Сорас.

Паводле www.unian.net

ГЕРОЯМ СЛАВА

СІЛА ВЯРБЫ ВЯДОМАЙ КАМБАТАНТКІ, ЯКАЯ БЫЛА ШМАТДЗЕТНАЙ МАЦІ

25 лютага 2022 года ў самым пачатку новай вайны Расіі супраць Украіны ў баях за Кіеў загінула Ірына Цвіла — вядомая камбатантка, фотамастачка, ваенная фотахранікёрка, аўтарка ваенных занатовак, якая з 2014 года сведчыла свету аб тым, што ў вайны жаночае аблічча.

Настаўніца па адукацыі, Ірына стала грамадскай актывісткай, журналісткай і фотамастачкай падчас Рэвалюцыі Годнасці. На Еўрамайдане зразумела, што мірна жыць Украіне Расія не дазволіць, а таму вырашыла абараняць краіну не проста ўдзелам у акцыях ці настаўніцтвам, а са зброяй у руках.

Улетку 2014 года яна стала добраахвотніцай з ваенным пасведчаннем у батальёне «Січ» (Сеч) — цяпер гэта полк спецпрызначэння «Київ».

Яшчэ падчас Майдану, потым АТА (антытэрарыстычнай аперацыі) на Усходзе Украіны яна пачала фіксаваць рэвалюцыю і вайну на камеру.

У 2017 годзе адбылася персанальная выстава фотамастачкі — «Від Майдану до АТО».

Але перадусім яна была камбатанткай і не любіла, калі яе называлі ваеннай журналісткай ці проста фотамастачкай, хоць жанчынаў часта прымацоўвалі да прэсслужбы, каб выхаваць ім жыцці. Ірына стамілася ад аберагання і настаяла на баявых заданнях. Яна прайшла крывавыя абстрэлы пад Славянскам, баі ў Пясках (Данеччына).

З маладосці палюбіла кветкі, займалася ружамі, у якіх хавалася ў цяжкія моманты. А яшчэ на вайне яе здзівіла і зачаравала сіла вярбы: абстраляная, знявечаная, падаецца, вынішчаная, яна насупор усяму аднаўлялася і квітнела. Сіла вярбы давала сілу і ёй на вайне. У гэтым дрэве Ірына пабачыла мацату Украіны, якая аднаўляецца насуперак агрэсіі.

У ветэранскім жыцці Ірына доўга шукала сябе, не магла адаптавацца да цывільнага жыцця. Дзякуючы праекту «Посестри» прайшла трэнінг і вырашыла скіраваць энергію на стварэнне прыгожага — так, паўстаў праект VERBA . Ірына стварала біжутэрыю на аснове кветак не толькі вярбы, але і іншых раслінаў.

Калі-нікалі яна дзялілася сваімі ваеннымі ўспамінкамі: падчас рэдкіх публічных выступаў ці ў друку. Так, у 2017 годзе апублікавала свае занатоўкі пра вайну ў калектыўнай кнізе "Голос війни: історії ветеранів" (Голас вайны: гісторыі ветэранаў). Таксама сталася гераіняй кнігі «Дівчата зрізають коси» (Дзяўчаты зразаюць косы), якая атрымала Шаўчэнкаўскую прэмію.

На ўварванне Расіі ва Украіну 24 лютага 2022 года Ірына зрэагавала імгненна — яна вярнулася на вайну. 25 лютага ў баях за Кіеў загінула разам з спадарожнікам жыцця Дзмітром. Сіротамі засталіся іх пяцёра дзяцей.

Мажліва, запаветам Ірыны можа стаць ейнае ж выказванне ў адным з інтэрв'ю: «Можа, я разрыдаюся, калі надыдзе перамога, а пакуль няма часу кіснуць». Слава Украіне!

Уладзіслаў Гарбацкі
novychas.online

ПОГЛЯД З УКРАІНЫ

«СЕЙЧАС В УКРАИНЕ РЕШАЕТСЯ НЕ ТОЛЬКО СУДЬБА УКРАИНЫ, НО И СУДЬБА БЕЛАРУСИ»

Шансов остаться братьями мало, но шансов остаться людьми много. Известный врач — об опасности расчеловечивания.

Политик Андрей Дмитриев поговорил с известным детским врачом Евгением Комаровским. Доктор, который с начала войны с семьей находился в Харькове, рассказал о том, что происходит в городе и как меняются настроения людей.

...Поначалу, когда в пять утра мы проснулись от канонады, у меня было ощущение, что я пришел в это кино, сейчас побегут какие-то титры, а у мамы будут дрожать руки — потому что в 41-м году они уезжали с бабушкой из Харькова в эвакуацию в Сибирь.

Мой дед не мог смотреть фильмы о войне, не мог слышать ни одного выстрела, хотя прошел всю войну. И когда отец показывал мне коробку с орденами, то делал так, чтобы дед не видел — потому что он их ненавидел и никогда не надевал. Он считал войну самым страшным, самым жутким, что было в его жизни.

И этот лозунг, который так много звучал... Они действительно доказали всему миру, что могут повторить. Понимаете, как это страшно? Когда в Украине был лозунг «Никогда больше», то в России был лозунг «Можем повторить». Они были готовы к этому, а мы не хотели понимать, не верили, что это реально возможно — это был сюр, шизофрения... Вот так мне это видится.

На заявления российской пропаганды о необходимости «денацификации» Украины и плохом отношении к русским Евгений Комаровский — русскоязычный, из, пожалуй, самого русскоязычного города в стране — приводит свой личный пример. И поясняет: в Украине очень трепетно относятся к своей независимости — «это как новорожденное дитя», и когда на это покушаются, учат, как жить, это воспринимают в штыки:

— В ответной реакции, вне всякого сомнения, тоже бывают перегибы. Но огромное количество людей в Украине абсолютно демократическими методами пыталось найти золотую середину. Сейчас ее уже нет.

Настроения людей, отмечает врач, меняются каждый день: первые два дня многие были уверены, что все быстро закончится и вернется в норму.

…Меня очень волнует — стремительно нарастающий градус ненависти. Все самое светлое, что было: мирный, один из самых красивых городов Европы, чистенький, вылизанный харьковчанами и властями, где в первые дни бомбежек продолжали вывозить мусор — и видеть, как этот город убивают на глазах, какое у тебя чувство?! Когда утром общий чат-перекличка — живой, неживой, у нас в огород упала ракета — вот так мы живем, понимаете?..

И вот это чувство ненависти, в топку которого каждый день подбрасываются дрова. Потому что это не прекращается, более того, интенсивность обстрелов увеличивается при том очевидном факте, что неделю стреляют по Харькову, уничтожая военные объекты (народу России и Беларуси ведь так говорят?) — вы что, криворукие ***, за неделю не можете высокоточным оружием попасть в военные объекты?! Или теперь стреляете по городу, чтобы убить живую силу, потому что страшно ножками прийти сюда?...

Врач также обратился к белорусам:

— Друзья мои. Хочется сказать: братья-белорусы — вы же еще братья, вы же от нас не отреклись? Вам сейчас решать, как жить дальше, потому что сейчас в Украине решается не только судьба Украины, но и судьба Беларуси.

Самое малое, что вы можете для нас сделать — хотя бы остаться в стороне, сделать все, чтобы со стороны Беларуси не было агрессии. Хотя бы невмешательство в этот «братский» конфликт. Обо всем остальном, пожалуй, я могу только мечтать.

Отдельно хочется обратиться ко всем силовикам, офицерам. Офицерская честь — подумайте, что для вас в этом слове? Может ли офицер поднять руку на женщину, выстрелить в направлении, где, даже теоретически, может быть ребенок? Подумайте об этом. Шансов остаться братьями мало, но шансов остаться людьми много. Давайте их не упустим.

gazetaby.info

Заснавальнік і рэдактар: Станкевіч Георгій Мікалаевіч

Адрас рэдакцыі: Бешанковіцкі раён, в. Старыя Ранчыцы, e-mail: stan62@list.ru, тэл. 60237, маб. +375292184739
Газета выдаецца з сакавіка 2005г.

Падпісана да друку 15.03.2022 у 16.15
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на ўласным абсталяванні.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.